

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"י 16-06-36820 מדינת ישראל נ' עמר
ע"ח 16-06-50498 עמר(עציר) נ' מדינת ישראל

בפני כבוד השופט כרמי מוסק

העוררת מדינת ישראל - משטרת ישראל
באמצעות רפ"ק אלי ליבקנד

נגד

המשיב יניב עמר
באמצעות ב"כ עו"ד דותן דניאלי

החלטה

1. לפניי ערר על החלטת בית משפט השלום בירושלים, בתיק ה"ת 16-05-23354, מיום 14.6.16 (כב' השופטת קרן מילר), לפיה החליט בית משפט השלום להחזיר את "התפוסים" למשיב. במקביל הגיש המשיב ערר על החלטה זו של בית משפט השלום. המשיב מלין על כך שבמסגרת ההחלטה קצב בית המשפט לעוררת פרק זמן נוסף של 7 ימים לשקול אם להגיש בקשה נוספת לבית המשפט המוסמך להמשיך ולהחזיק בתפוסים.

2. בערר שהוגש על ידי העוררת נטען, כי במחלק הסייבר בירושלים מתנהלת חקירה כנגד המשיב בגין קבלת דבר במרמה, העברת מידע כוזב במחשב, הטרדה באמצעות מתקן בזק, איומים, שיבוש מהלכי חקירה והטרדת עד.

3. העוררת טוענת, כי מחומר החקירה עולה שהמשיב נהג להציע שירותי פרסום ושיווק באמצעות האינטרנט אולם בפועל לא סיפק את השירות למרות שקיבל על כך תשלום, וכאשר לקוחות אליו וביקשו לקבל חזרה את כספם, המשיב הכריז עליהם כאויבים, החל להטרידם באמצעות משלוח הודעות "זבל" בדואר האלקטרוני והשמיע כלפיהם איומים, לרבות העובדה שהמשיב מתכוון לעזוב את הארץ וימשיך לפגוע בהם מחו"ל.

4. המשיב נעצר ביום 22.3.16 כאשר ניסה לעזוב את ישראל לחו"ל, וברשותו נתפסו שלושה טלפונים "חכמים" ושני מחשבים ניידים (להלן: "התפוסים").

5. המשיב שוחרר ממעצר בתנאים מגבילים. בד בבד הגיש המשיב בקשה לבית משפט השלום להחזרת התפוסים. בקשה זו נדחתה על ידי בית המשפט. המשיב הגיש ערר לבית המשפט המחוזי. ביום 26.5.16 קבע בית המשפט המחוזי, כי ככל שלא יוצג טעם לשכנע כי התפוסים דרושים להמשך

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"י 16-06-36820 מדינת ישראל נ' עמר
ע"ח 16-06-50498 עמר(עציר) נ' מדינת ישראל

החקירה, ניתן יהיה לשחררם לידי המשיב. עוד קבע בית המשפט, כי העוררת רשאית להגיש תוך 7 ימים בקשה לבית משפט השלום להמשך החזקת התפוסים, כולל חומרי המחשב הנמצאים בקרבם.

6. ביום 1.6.16 הגישה העוררת בקשה לבית משפט השלום, כאשר ההחלטה בהליך זה היא נשוא הערר שלפניי. במסגרת ההליך בבית משפט השלום התקיים דיון במעמד הצדדים. בית המשפט הורה לעוררת להשיב את התפוסים לידי המשיב, לאחר שהעוררת תבצע תעתיקים של חומרי המחשב. תעתיקים אלה יישמרו ברשותה וניתן יהיה להציגם כראיה בבית המשפט בכפוף לחתימת המשיב על כך שמדובר בתעתיק זהה למקור. בית המשפט הוסיף וקבע, כי המשיב יוכל לוותר על קבלת החומרים המקוריים ויוכל להסתפק בתעתיקים ובמארזים של המחשבים.

7. העוררת טוענת, כי בית משפט השלום טעה בכך שלא נתן משקל ראוי לעובדה שהתפוסים שימשו את המשיב לביצוע העבירות וכי קיים חשד סביר כי המשיב ישתמש בתפוסים לביצוע עבירות ולשיבוש מהלכי חקירה.

8. עוד טוענת העוררת, כי מהחקירה עולה כי בחומרי המחשב התפוסים נמצאו מסמכים החשודים כמוזיפים, כגון חשבונות, מהן עולה כי המשיב הציג עצמו ככזב כעוסק מורשה, וכן נמצאו קבצים רבים שהמשיב הכין לצורך ביצוע עבירות הונאה, הטרדה ואיומים בעתיד. כמו כן נמצאה רשימת קורבנות שאותם הגדיר המשיב כאויבים. לטענת העוררת, לא ניתן להשיב מסמכים או קבצים אלה למשיב, שכן באמצעותם יוכל המשיב להמשיך ולבצע עבירות.

9. העוררת טוענת עוד, כי בכוונתה להמליץ לחלט את התפוסים. עובדה זו הובאה לידיעת בית משפט השלום אולם בית המשפט התעלם מכך.

10. העוררת טוענת, כי בית משפט השלום טעה בכך שהורה לה לבצע תעתיקים של חומרי המחשב ולשמור אותם אצלה עד לסיום ההליך המשפטי, חלף הראיות המקוריות. בעניין זה טוענת העוררת, כי היא עוסקת בחקירות דומות רבות ואין בידיה משאבים שיאפשרו לה לשמור תעתיקים של המחשבים הנבדקים במקום הראיות המקוריות. העוררת טוענת, כי היא משתמשת בתעתיקים שהיא ביצעה במהלך הבדיקה בלבד, ולאחר מכן נמחקים התעתיקים כאשר הכווננים עליהם הועתק החומר משמשים לאחר מכן לחקירות אחרות.

11. העוררת סבורה עוד, כי בית המשפט טעה בכך שלא נתן משקל ראוי לעובדה שהתפוסים מהווים מוצג בתיק החקירה ועל כן העוררת רשאית להמשיך ולהחזיקם כאשר המשיב רשאי לקבל

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"י 16-06-36820 מדינת ישראל נ' עמר
ע"ח 16-06-50498 עמר(עציר) נ' מדינת ישראל

העתק של חומר המחשב בלבד, בתנאי שמסירת ההעתק לא תגרום לשיבוש החקירה או לביצוע עבירה.

12. העוררת הוסיפה וטענה, כי על התפוסים הוטל עיקול על ידי לשכת ההוצאה לפועל לאור העובדה כי מתנהל שם הליך שהוגש על ידי זוכה כנגד המשיב כחייב.

13. בערר שהגיש המשיב נטען, כי לא היה מקום ליתן לעוררת פרק זמן נוסף של 7 ימים לפנות בבקשה חדשה לבית המשפט. המשיב טוען, כי נקבע מנגנון החזרה של התפוסים לידיו, שהוא בהתאם להוראות הפסיקה ותואם את הוראות החוק.

14. המשיב טוען, כי בית המשפט שגה כאשר קבע שמדובר במחשבים פרטיים והתעלם מהחלטות שניתנו בעבר, לרבות ההחלטה שניתנה על ידי בית המשפט המחוזי, ממנה עלה באופן ברור כי על העוררת להשיב את התפוסים לידי המשיב. לא הוצג טעם משכנע עד היום, כי התפוסים דרושים להמשך החקירה, עברו שלושה חודשים מאז החלה החקירה וניתן היה עד היום לסיים את כל הבדיקות בתפוסים. לשיטת המשיב, בפרק הזמן הארוך שעמד לרשות העוררת, וכפי שעולה מהחקירה ומטיעוני הצדדים, נעשו בדיקות רבות בתפוסים, ובוודאי שבעניין זה הסתיימה החקירה.

15. עוד טוען המשיב, כי המארגים של המחשבים אין בהם דבר היכול לסייע לחקירה, שכן מדובר במארגים בלבד. המשיב טוען, כי הכוננים הקשיחים הועתקו על ידי העוררת לפני זמן רב, ובכל מקרה מדובר בנפח קטן של כוננים קשיחים שניתן בנקל להעתיקם ולשמור את ההעתקים אצל העוררת.

16. לטענת המשיב, מדובר בסופו של יום בסכסוך אזרחי באשר לכספים, ואין מקום להמשיך ולהחזיק בתפוסים.

17. במהלך הדיון שהתקיים לפניי ביום 27.6.16 חזרו הצדדים על טיעוניהם. בנוסף הציג לפניי בא כוח העוררת חומרי חקירה רלבנטיים כדי לתמוך בטענותיו.

18. לאחר שבחנתי את הדברים, הגעתי למסקנה כי בפרק הזמן הארוך שעמד לרשות העוררת, היינו כשלושה חודשים, ניתן היה לסיים את החקירה בתפוסים, היינו לבדוק את הכוננים, להריץ תוכנות, להעתיק, לבחון את הכוננים לפני ומלפנים, וברור לי כי החקירה בהקשר זה הסתיימה.

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"י 16-06-36820 מדינת ישראל נ' עמר
ע"ח 16-06-50498 עמר(עציר) נ' מדינת ישראל

19. ניתן ללמוד על כך, כי למעשה באשר לחומרי החקירה לא הועלו לפניי טענות חדשות שלא עמדו על הפרק בדיונים הקודמים. השאלה היחידה שנותרה היא האם מדובר במוצגים שזכותה של העוררת להחזיק בהם, והאם ראוי שהעוררת תחזיק במוצגים אלה לצורך חילוט בעתיד. לטעמי, יש להבחין בין חומרי החקירה הנחוצים להמשך ניהול ההליך הפלילי, אם יהיה כזה, לבין המארזים עצמם שאין בהם דבר. לפיכך, בהקשר זה אני מורה לעוררת להשיב באופן מיידי למשיב את המארזים עצמם.

באשר לטענת החילוט, ערכם של המארזים הוא שולי, ובוודאי שחילוטם לא יועיל אם הכוונה היא להעניש את המשיב על מעשיו ולפגוע בו באופן כלכלי. ניתן יהיה לעשות כן, אם בכלל, בדרכים אחרות.

20. באשר לכוננים עצמם, לא אחת נקבע בפסיקה כי הדרך הנכונה היא במצבים אלה לבצע העתקות ולהחזיק בידי העוררת את ההעתקים, לאחר שהמשיב, או איש מקצועי בתחום המחשבים מטעמו, חותמים על הצהרה כי ההעתקה מלאה ומדויקת ולא תעלה מטעמו של המשיב כל טענה בדבר העובדה שמדובר בהעתקים.

21. לא ראיתי סיבה כלשהי לחרוג מכך במקרה זה, גם אם הדבר מחייב את העוררת לספק דיסק ולשמור על גביו את חומרי החקירה.

22. באשר לטענה כי בתוך הכוננים נמצאים קבצים שהושגו בעבירה או עלולים לשמש לצורכי עבירה, אני מתיר לעוררת למחוק קבצים אלה, ובלבד שתערוך רשימה מדויקת ומפורטת של הקבצים שנמחקו, תמסור העתק ממנה למשיב ותחזיק אצלה במסגרת ההעתקים שעליה לשמור את אותם קבצים.

23. אני מורה לעוררת לבצע את האמור לא יאוחר מיום 5.7.16. על הצדדים לתאם ביניהם מועד להעתקת הכוננים, כאמור לעיל.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ג סיוון תשע"ו, 29 יוני 2016, בהעדר הצדדים.

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"י 36820-06-16 מדינת ישראל נ' עמר
ע"ח 50498-06-16 עמר(עציר) נ' מדינת ישראל

כרמי מוסק, שופט